

Betragtelse, har været af den Bessaffenhed, at den kunde indgyde Tillid. Efterat disse tvende Lovarbejder vare tilendebrogte, var det vigtigste Skridt, for at fremme Fællesforsatningen, det, at faae de aldeles nødvendige Forandringer i Grundloven vedtagne. Det er bekjendt, at der imidlertid skete en Forandring i Hs. Majestæts Ministerium; men denne Forandring er dog ikke større, end at Ministeriet Orsted Alle ere Medlemmer af det forrige Ministerium Bluhme, med Undtagelse af dette nye Medlem, den ærede nuværende Førsteminister. Ministeriet Orsted er ikke fremtraadt for Rigsdagen eller for Folket med noget Program, det har ikke ved nogen Udtalelse fraveget det Program, som er opstillet af Ministeriet Bluhme, og Rigsdagen og det danske Folk havde, som Folge deraf, fuld Berettigelse til at vente, at det med Hensyn til Grundlovsforandringerne stod fast paa den samme Grundvold som Ministeriet Bluhme, nemlig den Kgl. Kundgjørelse og det Svar, jeg har tilladt mig at oplæse, paa den stillede Forespørgsel. Naar nu det foreliggende Udkast til Adressen ikke alene nævner Afvigelser fra dette Svar af 13de Februar 1852, men endog saa omtaler væsentlige Uoverensstemmelser i selve Ministeriet, saa maa det først og fremmest være mig, som Forslagsstiller, paaliggende, at forsøge at bevise, at en saadan Afvigelse fra Ministeriets tidligere Svar og at en saadan Uoverensstemmelse i Ministeriets Ansuelser i denne vigtige Sag virkelig er tilstede. Grundlovens § 100, hvori der staar: „Forslag til Forandring i eller Tillæg til nærværende Grundlov fremsættes paa en ordentlig Rigsdag. Vedtages den derom fattede Beslutning i usorandret Skikkelse af den næste ordentlige Rigsdag og bifaldes den af Kongen, opløses begge Thingene, og almindelige Valg foregaae baade til Folkethinget og Landsthinget. Vedtages Beslutningen tredie Gang af den nye Rigsdag paa en ordentlig eller overordentlig Samling, og stadfæstes den af Kongen, er den Grundlov“. For nu at bevise, at den ærede Finansminister mere end nogen anden Minister er fravegen Regjeringens Udtalelse af 13de Februar 1852 (som jeg foran tillod mig at oplæse), uagtet han selv var den, som

paa Regjeringens Vegne fremtraadte og oplæste Svaret, skal jeg tillade mig at oplæse en Udtalelse af ham ved Grundlovsfagets anden Behandling i dette Thing, hvor den ærede nuværende Premierminister var tilstede, uden at være forfølet; men den ærede Finansminister paatog sig desuagtet, under Førsteministerens Nærværelse, at udtale sig paa en fra ham aldeles forskjellig Maade og i fuldkommen Modsatning til det Svar, han gav den 13de Februar 1852. De Ord, som han yttrede, denne Sag vedkommende, lyde saaledes: „Regjeringen er fra første Færd gaaet ud derfra ved denne Sag, at det var Noget, der maatte overlades Kongen alene, at give Fællesforsatningen, og hele Regjeringens Arbejde i dette Rigsdagsmøde er gaaet ud paa at sætte Kongen istand til med samme absolut Magtfuldkommenhed for Danmarks Vedkommende, som han har for Slesvigs og Holsteens Vedkommende, at give Fællesforsatningen. Men, er dette Tilfældet, saa er det ganske naturligt, at Ministeriet ikke har eller tør have nogen som helst Formening om, hvorledes Fællesforsatningen bør blive; thi Ministeriet veed aldeles ikke, om det som saadant vil blive kaldet af Hs. Majestæt til at deltage i Udarbejdelsen af en saadan Fællesforsatning“. Det vil heraf sees, at denne Udtalelse staaer lige imod den ærede Ministers Udtalser den 13de Februar 1852. Men, at den ogsaa i en væsentlig Grad afviger fra den meget ærede Førsteministers Udtalser samme Dag her i Landsthinget, det skal jeg godtgjøre ved at oplæse nogle faa Linier af den ærede Premierministers Udtalelse. Han siger nemlig: „Kun maa jeg bemærke, at det er vist, at der virkelig er arbejdet paa Fællesforsatningen, og jeg har et almindeligt Indtryk af, hvorledes jeg kan vente, at Fællesforsatningen vil blive“. Det staaer altsaa aabentbart i Strid med, hvad der samme Dag blev yttret af den meget ærede Finansminister. Den ærede Krigsminister var ogsaa samme Dag tilstede her i Landsthinget, og han yttrede ogsaa sin Mening om Fællesforsatningen; men han siger: „Jeg kjenner aldeles ikke Noget til den tilkommende Fællesforsatning“. Den ærede nuværende Førsteminister er lige